

Η εν λόγω απαίτηση αιτιολογίας ικανοποιείται όταν, σε έγγραφο που απευθύνεται σε αποκλεισθέντα από τις εξετάσεις υποψήφιο, η εξεταστική επιτροπή, αφού προέβη, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, σε επανεξέταση της αιτήσεως συμμετοχής του, διευκρινίζει ότι η απαιτούμενη από την προκήρυξη διαγωνισμού επαγγελματική πείρα δεν είχε πλήρως αποδειχθεί κατά την ημερομηνία λήξεως της ταχθείσας με την εν λόγω προκήρυξη προθεσμίας για την κατάθεση των αιτήσεων συμμετοχής.

2. Παρόλον ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως για να εκτιμήσει τους τίτλους και την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων, δεσμεύεται, ωστόσο, από τους όρους της προκήρυξεως διαγωνισμού. Πράγματι, η εν λόγω προκήρυξη έχει ως κύριο λόγο να ενημερώνει τους ενδιαφερομένους με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια για τη φύση των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την κατάληψη της προς πλήρωση θέσεως,

ώστε να μπορούν να εκτιμήσουν, αφενός, αν συντρέχει λόγος για να υποβάλουν αίτηση συμμετοχής και, αφετέρου, ποια δικαιολογητικά έγγραφα είναι σημαντικά για τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής και πρέπει, κατά συνέπεια, να προσαρτηθούν στην αίτηση συμμετοχής τους.

Η εξεταστική επιτροπή έχει αποκλειστικά την υποχρέωση να λάβει υπόψη δικαιολογητικά έγγραφα που οι υποψήφιοι οφείλουν να καταθέσουν πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που ορίζει η προκήρυξη διαγωνισμού για την κατάθεση των αιτήσεων συμμετοχής. Ουδόλως έχει την υποχρέωση να εξετάσει όλες τις αιτήσεις συμμετοχής για να ελέγξει αν της διαβιβάστηκαν όλα τα απαιτούμενα έγγραφα και να καλέσει, ενδεχομένως, τους ενδιαφερομένους να προσκομίσουν συμπληρωματικά έγγραφα, ούτε να λάβει υπόψη έγγραφα προσκομισθέντα μετά τη λήξη της προθεσμίας καταθέσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 21ης Μαΐου 1992 *

Στην υπόθεση Τ-54/91,

Nicole Almeida Antunes, διαμένουσα στο Kayl (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους Jean-Noël Louis, Thierry Demasure και Véronique Leclercq, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Gle-sener,

προσφεύγουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsulte, και αρχικά από τον Roland Bieber και στη συνέχεια από τον François Vaïnker, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/107/C περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις εξετάσεις,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, R. Schintgen και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung,

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Μαρτίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η προσφυγή

- 1 Η προσφεύγουσα, Nicole Almeida Antunes, υπέβαλε, στις 7 Ιουνίου 1990, αίτηση συμμετοχής της στον γενικό διαγωνισμό PE/107/C που είχε προκηρυχθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις δακτυλογράφων γαλλικής γλώσσας, στους βαθμούς 5 και 4 της κατηγορίας C (σταδιοδρομία C5/C4).

- 2 Η προκήρυξη διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα C 118, της 12ης Μαΐου 1990, σ. 28, όριζε ως προς τις προϋποθέσεις συμμετοχής στις εξετάσεις τα εξής:

« III. Διαγωνισμός — Φύση και προϋποθέσεις συμμετοχής

(...)

A. Γενικές προϋποθέσεις

(...)

B. Ειδικές προϋποθέσεις

I. Απαιτούμενοι τίτλοι, διπλώματα και/ή επαγγελματική πείρα:

- α) Σπουδές μέσης εκπαίδευσης (κατώτερες σπουδές μέσης εκπαίδευσης, εμπορικές, τεχνικές, επαγγελματικές) πιστοποιούμενες με δίπλωμα, ή ισοδύναμη επαγγελματική πείρα.

(...)

- β) Επαγγελματική πείρα σχετική με τη “ φύση των καθηκόντων ” που αναφέρει ο τίτλος I, δύο τουλάχιστον ετών, κτηθείσα μετά την επίτευξη του επιπέδου γνώσεων που απαιτείται κατά το στοιχείο α ανωτέρω.

Ως επαγγελματική πείρα θα ληφθούν υπόψη οι περίοδοι ασκήσεως, ειδικεύσεως ή τελειοποιήσεως ή η συμπληρωματική κατάρτιση, η σχετική με τα περιγραφόμενα στον τίτλο I καθήκοντα, που να αποδεικνύονται με πιστοποιητικά ή διπλώματα. »

3 Κατά τον τίτλο I της προκηρύξεως διαγωνισμού, τα καθήκοντα για τα οποία πρόκειται συνίσταντο στην εκτέλεση συνηθισμένων εργασιών γραφείου περιλαμβανουσών, κυρίως, δακτυλογράφηση.

4 Η προκήρυξη διαγωνισμού περιελάμβανε τον τίτλο V « Επανεξέταση των αιτήσεων συμμετοχής » που είχε ως εξής:

« Ο υποψήφιος μπορεί να ζητήσει επανεξέταση της αιτήσεως συμμετοχής του, αν νομίζει ότι εμφοιλόχρησε πλάνη κατά την εξέτασή της. Στην περίπτωση αυτή μπορεί, εντός 20 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της επιστολής με την οποία του ανακοινώθηκε ότι αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό (ο χρόνος αποστολής της αποδεικνύεται από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου), να ζητήσει την επανεξέταση, μνημονεύοντας τον αριθμό του διαγωνισμού με επιστολή του προς το service du recrutement, Parlement européen, BAK 222, L-2929 Luxembourg.

Η εξεταστική επιτροπή επανεξετάζει τον φάκελο, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις του υποψηφίου, εντός 30 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της επιστολής με την οποία ο υποψήφιος ζήτησε την επανεξέταση (ο χρόνος αποστολής της αποδεικνύεται από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου). »

5 Ο τίτλος VIII της προκηρύξεως διαγωνισμού, που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 118, της 12.5.1990 όριζε ότι η αίτηση υποψηφιότητας μαζί με τα δικαιολογητικά έγγραφα έπρεπε να αποσταλεί το αργότερο στις 25 Ιουνίου 1989. Το Πρωτοδικείο που διαπιστώνει ότι στην πραγματικότητα πρόκειται για τις « 25 Ιουνίου 1990 », θεωρεί ότι πρόκειται για γραφικό λάθος άνευ συνεπειών, καθόσον μάλιστα κανένας από τους διαδίκους δεν το επικαλέστηκε.

6 Η προσφεύγουσα κατέχει, εκτός από το δίπλωμα κατώτερης μέσης εκπαίδευσεως που αντιστοιχεί στο Βέλγιο σε σπουδές μέσου επιπέδου, το certificat de qualification του έκτου έτους μέσης εκπαίδευσεως και το certificat d'enseignement secondaire supérieur, από τα οποία προκύπτει ότι ακολούθησε τεχνική εκπαίδευση στο τμήμα « Qualification », υποδιαίρεση « OG secrétariat 20 h », καθώς και το δίπλωμα που της επιτρέπει την πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση. Τα τρία τελευταία πιστοποιητικά εκδόθηκαν στις 30 Ιουνίου 1987 από το institut Marie José της Λιέγης.

- 7 Με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 1991 ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι αποκλείστηκε από τις εξετάσεις με την ακόλουθη αιτιολογία (βλ. σημείο 7 του εγγράφου της 4ης Μαρτίου 1991):

« Έλλειψη επαγγελματικής πείρας τουλάχιστον δύο ετών (τίτλος III. Β.1 της προκηρύξεως διαγωνισμού). »

- 8 Με επιστολή της 18ης Μαρτίου 1991, η προσφεύγουσα ζήτησε την επανεξέταση της αιτήσεως συμμετοχής της. Προσκόμισε, εξάλλου, διευκρινίσεις ως προς τις διάφορες θέσεις εργασίας που είχε προηγουμένως καταλάβει, ήτοι από την 1η Οκτωβρίου 1987 έως τις 31 Οκτωβρίου 1988 σε εταιρία εγκατεστημένη στη Soumagne (Βέλγιο)· από τις 22 Αυγούστου 1988 έως τις 12 Νοεμβρίου 1989 σε συμβολαιογράφο της Λιέγης· από τις 28 Νοεμβρίου 1989 έως τις 31 Οκτωβρίου 1990 στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή) ως ανήκουσα στο προσωπικό γραφείου προμηθείας αναπληρωτών υπαλλήλων του Λουξεμβούργου· από την 1η Νοεμβρίου 1990 στην Επιτροπή υπό την ιδιότητα επικουρικού υπαλλήλου. Ανέφερε ιδίως τα διάφορα καθήκοντα που άσκησε πλησίον των διαφόρων εργοδοτών.

- 9 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής βεβαίωσε λήψη της επιστολής της 18ης Μαρτίου 1991 περί επανεξέτασης της αιτήσεως συμμετοχής της προσφεύγουσας και γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα εξής: « Η εξεταστική επιτροπή, κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεώς της της 27ης Μαρτίου 1991, πρόεβη στην επανεξέταση του φακέλου σας και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις σας. Με λύπη μου σας πληροφορώ ότι κανένα στοιχείο δεν επέτρεψε στην εξεταστική επιτροπή να επανέλθει επί της αρχικής της αποφάσεως δεδομένου ότι η απαιτούμενη επαγγελματική πείρα δεν αποδεικνύεται πλήρως κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων υποψηφιότητας ».

- 10 Με επιστολή της 10ης Απριλίου 1991, η προσφεύγουσα ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να επανεξετάσει εκ νέου την υποψηφιότητά της επιμένουσα επί της επαγγελματικής πείρας που είχε αποκτήσει κατά τη διάρκεια των περιόδων από 1ης Οκτωβρίου 1987 έως 31ης Οκτωβρίου 1988 και από 22ας Αυγούστου 1988 έως 12ης Νοεμβρίου 1989, ήτοι επί 29 μήνες και επί του γεγονότος ότι κατείχε *certificat de qualification* έκτου έτους μέσης εκπαίδευσεως που απεδείκνυε ότι είχε ακολουθήσει τεχνική εκπαίδευση.

- 11 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν δόθηκε καμία συνέχεια σ' αυτή της την αίτηση. Το καθού, αντιθέτως, βεβαιώνει ότι, με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής επιβεβαίωσε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις εξετάσεις του διαγωνισμού. Το Κοινοβούλιο κατέθεσε αντίγραφο επιστολής υπό ημερομηνία 22 Μαΐου 1991, με την οποία ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής πληροφορούσε την προσφεύγουσα ότι « όλες οι αιτήσεις υποψηφιότητας είχαν αποτελέσει το αντικείμενο λεπτομερούς εξέτασεως βάσει των διατάξεων της προκηρύξεως διαγωνισμού » και με την οποία της « υπενθύμιζε », επιπλέον, ότι η επιστολή της δεν επέιχε θέση αιτήσεως επανεξετάσεως.

Η διαδικασία

- 12 Η προσφεύγουσα, υπ' αυτές τις συνθήκες, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιουλίου 1991 άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 13 Μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από την υποβολή υπομνήματος απαντήσεως. Το καθού παραιτήθηκε ομοίως από την κατάθεση υπομνήματος ανταπαντήσεως.
- 14 Το Πρωτοδικείο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Πρωτοδικείο, με έγγραφο του γραμματέα του της 20ής Ιανουαρίου 1992, κάλεσε, ωστόσο το καθού να αποδείξει την επίδοση στην προσφεύγουσα του εγγράφου της 22ας Μαΐου 1991. Κάλεσε, επιπλέον, τους δύο διαδίκους να προσδιορίσουν την ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα είχε καταθέσει τα διάφορα έγγραφα προς στήριξη της αιτήσεως συμμετοχής της στον διαγωνισμό.
- 15 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 17 Μαρτίου 1992. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις και απήντησαν στα τεθέντα από το Πρωτοδικείο ερωτήματα.

- 16 Διαπιστώθηκε, κατόπιν των παρασχεθεισών από τους διαδίκους εξηγήσεων, ότι το έγγραφο της 22ας Μαΐου 1991 εστάλη από το Κοινοβούλιο αλλά δεν ελήφθη από την προσφεύγουσα, προφανώς λόγω του ότι περί τα τέλη Απριλίου/αρχές Μαΐου 1991, η προσφεύγουσα είχε εγκαταλείψει την παλαιά της κατοικία και, κατόπιν αυτής της μετακομίσεως, είχε αντιμετωπίσει προβλήματα παραλαβής του ταχυδρομείου της.
- 17 Κατά τη συνεδρίαση, διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα, για να δικαιολογήσει την επαγγελματική της πείρα αυτή καθαυτή, είχε αποκλειστικά διαβιάσει προς την εξεταστική επιτροπή με την αίτηση συμμετοχής της και, επομένως, πριν από τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας για την κατάθεση των αποδεικτικών εγγράφων, ένα πιστοποιητικό εργασίας που αφορούσε την απασχόλησή της με μειωμένο ωράριο, κατά την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 1987 έως 31ης Οκτωβρίου 1988 σε εταιρία της Soumagne και ένα πιστοποιητικό που αφορούσε την απασχόλησή της με πλήρες ωράριο, κατά την περίοδο από 22ας Αυγούστου 1988 έως 12ης Νοεμβρίου 1989, σε συμβολαιογράφο της Λιέγης. Το πιστοποιητικό εργασίας που εκδόθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1990 και αφορούσε τη δραστηριότητά της κατά την περίοδο από 28ης Νοεμβρίου 1989 έως 31ης Οκτωβρίου 1990 ως μέλος προσωπικού γραφείου αναπληρωτών υπαλλήλων του Λουξεμβούργου δεν προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα παρά με την αίτηση επανεξέτασής της αιτήσεως συμμετοχής, της 18ης Μαρτίου 1991.
- 18 Εξάλλου, κατά τη συνεδρίαση, οι διάδικοι συμφώνησαν επί του ότι η προσφεύγουσα κατέθεσε, μαζί με την αίτηση συμμετοχής της, τρία « προσωρινά έντυπα » πιστοποιούντα ότι στις 30 Ιουνίου 1987 είχε αποκτήσει το « certificat de qualification de sixième année technique de qualification — groupe Économie », το certificat d'enseignement secondaire supérieur και το diplôme d'aptitude που της επέτρεπε την πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση. Αντιθέτως, οι διάδικοι διαφωνούν όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία κατατέθηκαν τα ίδια τα οριστικά διπλώματα που αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 6' πράγματι, ενώ η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα διεβίβασε με την αίτηση συμμετοχής της το καθού υποστηρίζει ότι τα έλαβε μόνο με την επιστολή της 18ης Μαρτίου 1991, με την οποία η προσφεύγουσα ζήτησε την επανεξέταση της αιτήσεως συμμετοχής της.

19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/107/C περί αποκλεισμού της από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

20 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις.

Επί της ουσίας

21 Η προσφεύγουσα εξέθεσε επανειλημμένα, κατά την έγγραφη και την προφορική διαδικασία, ότι επικαλείται ως μοναδικό λόγο προς στήριξη του αιτήματός της την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Υποστήριξε, ωστόσο, στο πλαίσιο αυτού του λόγου και στο τέλος της εκθέσεως των επιχειρημάτων της, ότι η απόφαση πάσχει επίσης από πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση και ότι ελήφθη κατά κακή εκτίμηση των επιβληθεισών με την προκήρυξη διαγωνισμού προϋποθέσεων. Το Πρωτοδικείο θεωρεί, επομένως, ότι πρέπει να εξετάσει το αίτημα και από αυτή την άποψη.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

22 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, επικαλείται την παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), κατά το οποίο «κάθε ατο-

μική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του παρόντος ΚΥΚ πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο. Κάθε απόφαση σε βάρος υπαλλήλου πρέπει να είναι αιτιολογημένη ».

- 23 Η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου ως προς την υποχρέωση αιτιολόγησεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861· προτάσεις της γενικής εισαγγελέως Rozès επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984, 316/82 και 40/83, Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 667· απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1991, Τ-1/90, Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-143, σκέψη 73), θεωρεί ότι στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξεταστεί, αφενός, αν η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως της παρέχει επαρκείς ενδείξεις για το εάν η απόφαση είναι βάσιμη ή εάν πάσχει από πλημμέλεια που της επιτρέπει να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της και, αφετέρου, εάν η αιτιολογία της αποφάσεως επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του ως προς τη νομιμότητα της αποφάσεως.
- 24 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι διαβίβασε στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, μαζί με την αίτηση συμμετοχής της, αντίγραφα του συνόλου των διπλωμάτων που της είχαν εκδοθεί από το institut Marie José της Λιέγης, καθώς και των πιστοποιητικών εργασίας που αφορούσαν τις θέσεις που είχε καταλάβει κατά τις περιόδους από 1ης Οκτωβρίου 1987 έως 31ης Οκτωβρίου 1988 και από 22ας Αυγούστου 1988 έως 12ης Νοεμβρίου 1989. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προκύπτει από τα εν λόγω έγγραφα, αφενός, ως προς τη σχετική με τις σπουδές προϋπόθεση, ότι η προσφεύγουσα απεδείκνυε σπουδές μέσου επιπέδου πιστοποιούμενες με δίπλωμα. Προκύπτει, αφετέρου, ως προς τη σχετική με την επαγγελματική πείρα προϋπόθεση, ότι η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη τόσο την επαγγελματική πείρα, τη δεόντως αποδεικνυόμενη με τα πιστοποιητικά εργασίας όσο και τα τρία έτη συμπληρωματικής κατάρτισεως στον τομέα της γραμματείας που συμπλήρωσε η προσφεύγουσα και αποδεικνύονται με το certificat d'enseignement secondaire supérieur, κατάρτισεως που είχε σχέση με τα περιγραφόμενα στην προκήρυξη διαγωνισμού καθήκοντα. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι τα οριστικά διπλώματα δεν είχαν κατατεθεί εντός της προβλεπόμενης από την προκήρυξη διαγωνισμού προθεσμίας, τα προσόντα της είχαν επαρκώς αποδειχθεί με τα μόνα « προσωρινά έντυπα ».
- 25 Κατά την προσφεύγουσα, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν επεξηγεί κατά τι η απαιτούμενη από την προκήρυξη διαγωνισμού επαγγελματική πείρα δεν είχε αποδειχθεί πλήρως κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως συμμετοχής της ούτε τους λόγους για τους οποίους η συμπληρωματική κατάρτιση που είχε ακολουθήσει δεν ελήφθη υπόψη.

- 26 Κατά τη συνεδρίαση, η προσφεύγουσα επέμεινε επίσης επί του ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού επλανήθη θεωρώντας ότι η θέση που είχε καταλάβει με μειωμένο ωράριο στην εταιρία της Soumagne ήταν ημιαπασχόληση, ενώ στην πραγματικότητα επρόκειτο για απασχόληση κατά τα τρία τέταρτα του κανονικού ωραρίου. Εάν η εν λόγω περίοδος δραστηριότητας είχε ορθώς υπολογιστεί, η εξεταστική επιτροπή θα έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα αποδείκνυε επαγγελματική πείρα ολικής διάρκειας 24 μηνών, ήτοι την απαιτούμενη από την προκήρυξη διαγωνισμού πείρα δύο ετών μόνο με τις δύο θέσεις που είχε καταλάβει στην εταιρία της Soumagne (τρία τέταρτα δεκατριών μηνών) και στον συμβολαιογράφο Λιέγης (δεκαπέντε μήνες).
- 27 Η προσφεύγουσα καταλήγει ισχυριζόμενη ότι η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη, τουλάχιστον, ότι είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, ότι πάσχει από πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση και ότι ελήφθη κατά κακή εκτίμηση των επιβληθεισών με την προκήρυξη διαγωνισμού προϋποθέσεων.
- 28 Το καθού παραπέμπει, καταρχάς, στη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά τον σκοπό και τη σημασία της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που φέρει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού (βλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 1988, 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Sergio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, σκέψη 48· της 9ης Ιουνίου 1983, 225/82, Verzyck κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1991· βλ. επίσης την προαναφερθείσα απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1981, Michel κατά Κοινοβουλίου).
- 29 Προσθέτει ότι το Δικαστήριο, με πολλές αποφάσεις, έχει αποφανθεί ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού με μεγάλη συμμετοχή μπορεί να ασκήσει το καθήκον της ως προς την αιτιολογία των αποφάσεών της σε δύο στάδια (βλ. αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 1989, 225/87, Belardinelli κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1989, σ. 2353· της 28ης Φεβρουαρίου 1989, 100/87, 146/87 και 153/87, Basch κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 447, και της 16ης Δεκεμβρίου 1987, 206/85, Beiten κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5301· βλ. επίσης τις προαναφερθείσες αποφάσεις Michel κατά Κοινοβουλίου, Verzyck κατά Επιτροπής και Sergio κατά Επιτροπής).

- 30 Εξάλλου, κατόπιν της αιτήσεως επανεξετάσεως της συμμετοχής της που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 18 Μαρτίου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής, με την απάντησή του της 5ης Απριλίου 1991, παρέσχε ατομικές εξηγήσεις διευκρινίζοντας ότι « η απαιτούμενη επαγγελματική πείρα (δεν είχε) πλήρως αποδειχθεί κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταθέσεως των αιτήσεων συμμετοχής ». Από τον συνδυασμό της τελευταίας αυτής απαντήσεως με την περιεχόμενη στο έγγραφο της 4ης Μαρτίου 1991 απάντηση, σαφώς συνάγεται ότι, κατά τη γνώμη της εξεταστικής επιτροπής, η υποψήφια δεν συμπλήρωνε τα απαιτούμενα δύο έτη επαγγελματικής πείρας.
- 31 Ως προς τον τρόπο υπολογισμού της διάρκειας της κτηθείσας από την προσφεύγουσα επαγγελματικής πείρας, το καθού εκθέτει ότι έλαβε υπόψη μόνο τα πιστοποιητικά σπουδών και εργασίας που κατατέθηκαν πριν από την ημερομηνία λήξεως της προβλεπόμενης προθεσμίας για την κατάθεση των αιτήσεων συμμετοχής. Τα « προσωρινά έντυπα », πιστοποιούντα ότι η προσφεύγουσα είχε αποκτήσει το δίπλωμα και τα πιστοποιητικά τα οποία τώρα επικαλείται δεν παρείχαν επαρκείς ενδείξεις όσον αφορά το αντικείμενο των σπουδών που ακολούθησε η προσφεύγουσα. Μόνον όταν η προσφεύγουσα κατέθεσε το δίπλωμα και τα οριστικά πιστοποιητικά που αφορούσαν τις σπουδές της παρασχέθηκαν διευκρινίσεις επί του αντικειμένου των εν λόγω σπουδών. Επίσης, η εξεταστική επιτροπή μόλις τότε πληροφορήθηκε ότι το *certificat d'enseignement secondaire supérieur* της προσφεύγουσας φέρει τη μνεία « γραμματεία » και ότι το *certificat de qualification de sixième année* διευκρινίζει ότι η εν λόγω κατάρτιση διήρκεσε επί ένα πλήρες σχολικό έτος. Κατά συνέπεια, ορθώς η εξεταστική επιτροπή αρνήθηκε να λάβει υπόψη την εν λόγω συμπληρωματική κατάρτιση. Εξάλλου, ως προς την επαγγελματική πείρα αυτή καθαυτή, το καθού επεξηγεί ότι, παρόλον ότι οι περίοδοι εργασίας που αναφέρονται ως πραγματοποιηθείσες στον πρώτο και τον δεύτερο εργοδότη συμπίπτουν για την περίοδο από 22ας Αυγούστου 1988 έως 31ης Οκτωβρίου 1988, δηλαδή επί δύο και πλέον μήνες, η εξεταστική επιτροπή αναγνώρισε, ωστόσο, 21,5 μήνες επαγγελματικής πείρας, δεκατρείς μήνες με ημιαπασχόληση, δηλαδή εξήμισι μήνες και δεκαπέντε μήνες με πλήρες ωράριο.
- 32 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-115/89, González Holguera κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-831, σκέψεις 42 έως 45), η υποχρέωση αιτιολογίας οποιασδήποτε ατομικής αποφάσεως εκδιδόμενης κατ' εφαρμογή του ΚΥΚ έχει ως σκοπό, αφενός, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τις αναγκαίες ενδείξεις ώστε να γνωρίζει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη και, αφετέρου, να καθιστά δυνατό τον δικαστικό έλεγχο. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις αποφάσεις αποκλεισμού συμμετοχής στον διαγωνισμό, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι είναι απαραίτητο, προς τον σκοπό αυτόν, η εξεταστική επιτροπή να επισημαίνει σαφώς ποιες είναι οι ορισθείσες με την προκήρυξη διαγωνισμού προϋποθέσεις που κρίθηκε ότι δεν πληρούσε ο υποψήφιος (βλ., για παράδειγμα,

τις αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου 1978, 4/78, 19/78 και 28/78, Salerno κατά Επιτροπής, Rec. 1978, σ. 2403, και της 21ης Μαρτίου 1985, 108/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 947).

- 33 Παρατηρείται, επίσης, ότι στην περίπτωση διαγωνισμών με μεγάλη συμμετοχή, η νομολογία επιτρέπει στην εξεταστική επιτροπή να περιοριστεί, σε πρώτο στάδιο, στην αιτιολογία της αρνήσεως συνοπτικά και να γνωστοποιήσει στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια και τα αποτελέσματα της επιλογής (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli κατά Δικαστηρίου).
- 34 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, λαμβανομένου υπόψη ότι πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση περί διαγωνισμού με μεγάλη συμμετοχή, ότι η απόφαση της 4ης Μαρτίου 1991 που αναφέρει « έλλειψη επαγγελματικής πείρας τουλάχιστον δύο ετών (τίτλος III. Β.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού) » προκειμένου για την προσφεύγουσα ικανοποιεί την υποχρέωση αιτιολογίας που προβλέπει το άρθρο 25 του ΚΥΚ.
- 35 Σύμφωνα, ωστόσο, με την ίδια νομολογία, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού έχει την υποχρέωση να παράσχει αργότερα ατομικές εξηγήσεις σε όσους υποψηφίους το ζητούν ρητώς. Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η αιτιολογία που δόθηκε με την απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 (« η απαιτούμενη επαγγελματική πείρα δεν είχε πλήρως αποδειχθεί κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταθέσεως των αιτήσεων συμμετοχής »), κατόπιν της αιτήσεως επανεξετάσεως της αιτήσεως συμμετοχής, σε συνδυασμό με το πρώτο έγγραφο της 4ης Μαρτίου 1991, παρέσχε στην προσφεύγουσα επαρκείς ενδείξεις ως προς τους λόγους αποκλεισμού της από τις εξετάσεις του διαγωνισμού. Πράγματι, της επισημάνθηκε με σαφήνεια ότι κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταθέσεως των αιτήσεων συμμετοχής δεν είχε προσκομίσει επαρκή έγγραφα αποδεικνύοντα επαγγελματική πείρα δύο ετών. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η εν λόγω πληροφορία ήταν επαρκής για να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εκτιμήσει εάν η απόφαση ήταν βάσιμη ή όχι και να αποφασίσει αν ήταν σκόπιμο να ασκήσει προσφυγή, καθώς και για να επιτρέψει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο.
- 36 Παρόλον ότι είναι αληθές ότι το καθού παρέσχε με το υπόμνημά του αντικρούσεως συμπληρωματικές εξηγήσεις ως προς τον τρόπο υπολογισμού της διαρκείας της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας και τα έγγραφα που είχαν προσαρτηθεί

στην αίτηση συμμετοχής, δεν μπορεί να συναχθεί από αυτό ότι ήταν ανεπαρκείς οι προηγούμενες επεξηγήσεις. Εξάλλου, δεν μπορεί να απαιτηθεί από μία εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού στον οποίο υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής πλέον των 2 000 ατόμων να έλθει ατομικά σε επαφή με κάθε υποψήφιο για να ελέγξει αν πράγματι κατατέθηκαν όλα τα έγγραφα, τα οποία ο εν λόγω υποψήφιος μπορούσε να επικαλεστεί ή τα οποία ανέφερε στην αίτηση συμμετοχής του. Ομοίως, δεν εναπόκειται σε εξεταστική επιτροπή, αντιμετωπίζουσα ελλιπή ή διφορούμενα έγγραφα, όπως στην προκειμένη περίπτωση το πιστοποιούν απασχόληση με μειωμένο ωράριο πιστοποιητικό χωρίς ένδειξη της διάρκειας της εργασίας, να έλθει σε επαφή με τον ενδιαφερόμενο για να διευκρινίσει τις παραλείψεις ή ασάφειες.

- 37 Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας ή ανεπαρκή αιτιολογία πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση και κακή εκτίμηση των επιβληθεισών με την προκήρυξη διαγωνισμού προϋποθέσεων

- 38 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη αυτού του λόγου ακυρώσεως, αναφέρθηκε στα ίδια επιχειρήματα που ανέπτυξε προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Το καθού αναφέρθηκε, επίσης, στα επιχειρήματα που είχε αναπτύξει επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως.
- 39 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως, πρέπει να ελεγχθεί εάν η εξεταστική επιτροπή εξετίμησε κακώς το περιεχόμενο των προβλεπομένων στην προκήρυξη διαγωνισμού προϋποθέσεων συμμετοχής στις εξετάσεις. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η εξεταστική επιτροπή, παρά την εξουσία της εκτίμησης, δεσμεύεται από το κείμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού όπως αυτό δημοσιεύθηκε. Πράγματι, ο βασικός ρόλος της προκηρύξεως διαγωνισμού, όπως τον αντελήφθησαν οι συντάκτες του ΚΥΚ, συνίσταται στο να ενημερώνονται οι ενδιαφερόμενοι με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια για τη φύση των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την κατάληψη της θέσεως για την οποία πρόκειται, ώστε να μπορούν να εκτιμήσουν, αφενός, αν συντρέχει γι' αυτούς λόγος υποβολής αιτήσεως συμμετοχής και, αφετέρου, ποια δικαιολογητικά έγγραφα είναι σημαντικά για τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής και πρέπει, κατά συνέπεια, να προσαρτηθούν στις αιτήσεις συμμετοχής (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 1991, T-158/89, Van Hecke κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1991, σ. II-1341, σκέψη 23).

- 40 Παρατηρείται, εκ προοιμίου, ότι η εξεταστική επιτροπή, προκειμένου να εκτιμήσει την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας, όπως αυτή απαιτείτο από την προκήρυξη διαγωνισμού, στον τίτλο III. Β.1. β, είχε αποκλειστικά την υποχρέωση να λάβει υπόψη έγγραφα που οι υποψήφιοι είχαν την υποχρέωση να καταθέσουν πριν από την ημερομηνία λήξεως της ορισθείσας προθεσμίας για την κατάθεση των αιτήσεων συμμετοχής. Η εξεταστική επιτροπή ουδόλως είχε την υποχρέωση να εξετάσει όλες τις αιτήσεις συμμετοχής για να ελέγξει αν όλα τα απαιτούμενα έγγραφα είχαν διαβιβασθεί και να καλέσει, ενδεχομένως, τους ενδιαφερομένους να προσκομίσουν συμπληρωματικά έγγραφα ούτε να λάβει υπόψη έγγραφα κατατεθέντα μετά την εν λόγω ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας.
- 41 Στην υπό κρίση υπόθεση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι διάδικοι συμφωνούν ότι τα πιστοποιητικά εργασίας και τα « προσωρινά έντυπα » που αναφέρονται ανωτέρω στις σκέψεις 17 και 18 κατατέθηκαν από την προσφεύγουσα πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας.
- 42 Η προσφεύγουσα ομολόγησε, επίσης, ότι το πιστοποιητικό εργασίας που αφορά τη δραστηριότητά της σε γραφείο προμηθείας αναπληρωτών υπαλλήλων κατά την περίοδο από 28ης Νοεμβρίου 1989 έως 31ης Οκτωβρίου 1990, το οποίο εκδόθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1990, κατατέθηκε εκπρόθεσμα. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα όσον αφορά τις υποχρεώσεις της εξεταστικής επιτροπής ως προς τη λήψη υπόψη των κατατεθειμένων από τους υποψηφίους εγγράφων, η εξεταστική επιτροπή του επίμαχου διαγωνισμού δεν είχε, κατά συνέπεια, την υποχρέωση να λάβει υπόψη την προαναφερθείσα περίοδο εργασίας.
- 43 Οι διάδικοι διαφωνούν, ωστόσο, ως προς την κατάθεση, μαζί με την αίτηση συμμετοχής, των τριών διπλωμάτων, δεόντως επισημοποιηθέντων, που εξέδωσε το institut Marie José Λιέγης στις 30 Ιουνίου 1987.
- 44 Εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι εκπλήρωσε την υποχρέωσή της να καταθέσει τα εν λόγω έγγραφα εντός της προβλεπόμενης στον τίτλο VIII της προκηρύξεως διαγωνισμού προθεσμίας.
- 45 Στην υπό κρίση υπόθεση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στη δικογραφία ικανό να στηρίξει τις σχετικές δηλώσεις της προσφεύγουσας.

Πρέπει, επομένως, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεν όφειλε να λάβει υπόψη τις συμπληρωματικές ενδείξεις που αναφέρονται στα εν λόγω διπλώματα.

- 46 Ως προς τα « προσωρινά έντυπα », το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι περιορίζονται στο να πιστοποιούν ότι η προσφεύγουσα απέκτησε, στις 30 Ιουνίου 1987, τα προαναφερθέντα διπλώματα και πιστοποιητικά χωρίς να διευκρινίζονται ούτε οι σπουδές που ακολούθησε η προσφεύγουσα ούτε η διάρκεια των εν λόγω σπουδών. Το ότι η τεθείσα στο τέλος της σελίδας σφραγίδα του institut Marie José αναφέρει, μεταξύ άλλων, τη μνεία « Γραμματεία — Λογιστική — Εργασίες γραφείου » δεν αρκεί, από μόνη της, να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα είχε ακολουθήσει μαθήματα γραμματείας.
- 47 Όπως προκύπτει από τις αναπτυχθείσες ανωτέρω σκέψεις, η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει, κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που είχε οριστεί για την κατάθεση των εγγράφων, τη συμπληρωματική κατάρτιση που επικαλείται.
- 48 Έπεται ότι τα μόνα έγγραφα που η εξεταστική επιτροπή είχε την υποχρέωση να λάβει υπόψη για την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας ήταν τα πιστοποιητικά εργασίας που αφορούσαν τη δραστηριότητά της σε εταιρία της Soumagne και στον συμβολαιογράφο Λιέγης.
- 49 Ως προς το πρώτο πιστοποιητικό εργασίας, που βεβαιώνει ότι η προσφεύγουσα είχε απασχοληθεί με μειωμένο ωράριο κατά την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 1987 έως 31ης Οκτωβρίου 1988, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν περιέχει καμία μνεία επιτρέπουσα να προσδιοριστεί η ακριβής διάρκεια της ημερήσιας, εβδομαδιαίας ή μηνιαίας εργασίας που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα. Η γενομένη κατά τη συνεδρίαση του Πρωτοδικείου δήλωση ότι επρόκειτο περί απασχολήσεως κατά τα τρία τέταρτα του κανονικού ωραρίου, αποτελεί, άλλωστε, απλό ισχυρισμό. Παρατηρείται ότι, στην αίτηση συμμετοχής της, η προσφεύγουσα δεν είχε καν διευκρινίσει ότι επρόκειτο για μειωμένο ωράριο. Το Πρωτοδικείο θεωρεί, επομένως, ότι, ελλείψει άλλων ενδείξεων, η εξεταστική επιτροπή ευλόγως εξομοίωσε την πιστοποιούμενη εργασία προς ημιαπασχόληση και ότι η εξεταστική επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη. Η πιστοποιή-

ούμενη διάρκεια εργασίας δεκατριών μηνών ορθώς, κατά συνέπεια, ελήφθη υπόψη από την εξεταστική επιτροπή, από πλευράς επαγγελματικής πείρας, ως διάρκεια εργασίας με πλήρες ωράριο εξήμισι μηνών.

- 50 Όπως προκύπτει από το σύνολο των ανωτέρω αναπτυχθέντων σκέψεων, η προσφεύγουσα, κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταθέσεως των αιτήσεων συμμετοχής, είχε αποδείξει επαγγελματική πείρα εξήμισι μηνών (εταιρία της Soumagne) και δεκαπέντε μηνών (συμβολαιογράφος Λιέγης), ήτοι συνολική πείρα 21,5 μηνών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι μεταξύ των ημερομηνιών της 22ας Αυγούστου 1988 και 31ης Οκτωβρίου 1988 συνέπιπταν οι δύο περίοδοι. Δεδομένου ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού απαιτούσε ο υποψήφιος να έχει επαγγελματική πείρα διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών, η εξεταστική επιτροπή απέρριψε, κατά συνέπεια, την υποψηφιότητα της προσφεύγουσας χωρίς να προβεί σε ασφαλή εκτίμηση ή να παραβεί τους όρους της προκηρύξεως διαγωνισμού.
- 51 Όπως προκύπτει από το σύνολο των προηγούμενων σκέψεων, και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 88 του ίδιου Κανονισμού, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφαινεται:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

García-Valdecasas

Schintgen

Briët

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Μαΐου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas